

CONSTANTIJN HUYGENS (DEN HAAG)
AAN UTRICIA OGLE [UTRECHT]
7 MEI 1660
5647

Vervolg op Huygens' brief van 19 april 1660 (5643).

Samenvatting: Huygens schrijft aan Utricia bij het zenden van een afschrift van de beschrijving van het huwelijk van zijn dochter die hij eerder aan Béatrix de Cusance zond. Verder gaat het over de op handen zijnde kroning van de uit ballingschap teruggekeerde koning Karel II. Huygens volgt de politieke gebeurtenissen met interesse.

Bijlage: afschrift van Huygens aan Béatrix de Cusance, 22 april 1660 (5644).

Over een antwoord van Utricia is niets bekend.

Primaire bron: Den Haag, Kon. Bibl., Hs. KA XLVIII, fol. 32r: afschrift (autograaf).

Vroegere uitgaven: Worp 1897, p. 134: alleen postscriptum.

— Worp 5, nr. 5647, pp. 335-336: onvolledig (<It is a kind of ... sand and water.>; <I hope, ... her Royal Highness.>), rest samengevat.

Namen: Francesco Corbetta; Béatrix de Cusance; Karel II (koning van Engeland); Karel IV van Lotharingen; William Swann; Elisabeth Stuart (koningin van Bohemen); Trijntje Cornelis (= Béatrix de Cusance); Catherine Wotton (Lady Stanhope).

Plaats: Breda.

Glossarium: gitaar (gitaar).

Transcriptie

Copie.

To the Lady Swann.
Haghe, the 7 of May 1660.

Madam,

Sir William Swann hath done me the favour to assure me that my last foolish letter did find some gracious acceptance in your goodnesse. And although it be no new thing to me, to see Your Ladyship judge mercifully of my infirmitie, this extraordinarie clemencie doth make me swell to so high a pitch of pride that I can scarce beleve any presumptuous follie of mine be able to put your bountie out of joynt. And here, Madam, you have a notable example of it. A brave rhetorical narration it is of our last wedding feast, whereof the original being sent to our lovely Dutchesse, my boyes had the curiositie to keep a copie of it. Which, if you think worth the paines to peruse, these gentlemen doe entreate Your Ladyship that they may have it againe with the first. It is a kind of *burlesco* in prose: that's the highest title I can give it.

I have not heard yet how the Dutchesse hath relisht it. But if she be *Trijntje Cornelis*, still as she was, I cannot feare, she will take it unkindly. Nay, I give it out for a peece of charitie, to tickle sometimes her spleene amongst so many troubles she is tossed in by the light companion, her Duke. Had she to meddle which so loyale a prince as your three distracted kingdomes, may well be sure to find the most noble king they are now *à la veille* to restore to his glorious rights, then she might beleve her hopes to be built upon a rock, which till now I doe not see grounded but upon sand and water.

Good Madam, whilst you are there neere the spring of the surest news, let me have a share in them by your favour, as soone as you shall heare the first joyfull stroke of the bell that I am confident was a casting upon Wednesday last in Westminster.

I was day before yesterday a great while upon those matters with the Queene of Bohemia and our conclusion in behalf of the King her *nepveu* was, that the cheef point of his glorie and felicitie will be to see His Majestie settled without any the least obligation but to God alone. The next article was that we must see His Majestie

part from hence, in a full intelligence with this state, and then (said the Queene): *nous ferons la nicque à toute la Chrestienté*. God graunt it, Madam, and bless His Majestie with no more happinesse and prosperitie then I wish him; and this no more will exceed all the more of all kings in the world.

*UE. kent den auteur,
le très-humble serviteur
C.H.*

To the noble Lady Stanhope my humble service and respects.

I hope you shall have your eares feasted at Breda, with the excellent guitarre *del Signor Corbetta*, which indeed is worth your hearing and admiration, as I can testifie by the favour of Her Royal Highnesse.

Vertaling

Aan mevrouw Swann.
Den Haag, 7 mei 1660.

Mevrouw,

De heer William Swann heeft mij het genoegen gedaan om mij te verzekeren dat mijn laatste dwaze brief bij u in goede aarde is gevallen. Ofschoon het niet nieuw is dat u barmhartig oordeelt over mijn zwakheden, doet deze buitengewone mildheid mij zo van trots zwellen, dat ik nauwelijks meer kan geloven dat een of andere vrijmoedige dwaasheid mijnerzijds in staat is om uw goedheid te ontwrichten. En hier, mevrouw, is een duidelijk voorbeeld: het is een stoutmoedige retorische vertelling van het laatste trouwfeest, waarvan het origineel is verstuurd naar onze beminnelijke ¹hertogin; mijn zoons hebben het in hun hoofd gehaald er een kopie van te bewaren. Als u het de moeite waard vindt om door te lezen, verzoeken deze heren u het met de eerstvolgende post terug te sturen. Het is een soort ^Lklucht^J in proza; dit is dan ook de waardigste naam die ik eraan kan geven.

Ik heb nog niet gehoord hoe de hertogin het heeft opgenomen. Maar als zij nog steeds de ^LTrijntje Cornelis^J is, die ze altijd was, ben ik niet bang dat ze het onvriendelijk zal opnemen. Wel, ik zond het haar als een stukje liefdadigheid om een beetje haar zwaarmoedigheid te verlichten, die voortkomt uit de problemen waartussen ze heen en weer wordt geslingerd door haar lichtzinnige levensgezel, de ²hertog. Als ze zich had moeten inlaten met zo'n loyale prins, zoals uw drie afgedwaalde koninkrijken nu vrijwel zeker zijn de meest edele ³koning te vinden, die nu ^Laan de vooravond^J staat door hen in ere te worden hersteld, dan zou ze haar hoop gevestigd weten op een rots, terwijl ik die tot nu toe niet anders zie dan gebouwd op drijfzand.

Mevrouw, omdat u het dichtst zit bij de betrouwbare nieuwsbron, laat mij er met uw welnemen in delen, zo gauw u de eerste vreugdeklokslag hoort die afgelopen woensdag, daar ben ik zeker van, geslagen werd in Westminster.

Eergisteren sprak ik over deze zaken met de ⁴koningin van Bohemen en onze conclusie inzake de ⁵koning, haar neef, was dat het belangrijkste punt van zijn roem en geluk zou zijn, zich gekroond te weten met geen andere verplichting dan die aan God. Het andere punt was dat we Zijne Majesteit van hier moeten zien vertrekken, in een goede verstandhouding met dit land en dan (zei de koningin) ^L'zullen we heel het christendom uitlachen.'^J God geve het, mevrouw, en zegene Zijne Majesteit met niet meer geluk en voorspoed die ik hem toewens en dit *niet meer* overtreft het *meer* van alle koningen ter wereld.

-
1. Béatrix de Cusance, hertogin van Lotharingen.
 2. Karel IV, hertog van Lotharingen.
 3. Karel II.
 4. Elisabeth Stuart.
 5. Karel II.

U kent schrijver dezes,¹
uw nederige dienaar¹
Constantijn Huygens.

Brengt u aan de edele ⁶Lady Stanhope mijn groeten en nederige dienstwilligheid over.

Ik hoop dat u uw oren in Breda hebt verwend met het bijzondere gitaarspel ¹van de heer [Francesco] Corbetta,¹ dat uw aandacht en bewondering inderdaad waard is, zoals ik kan getuigen door de gunst van Hare Koninklijke ⁷Hoogheid.

6. Catherine Wotton.

7. Elisabeth Stuart, koningin van Bohemen.